

paabudt, at Nettovægten skal mærkes paa Pakningen paa lignende Maade som i New Zealand, Australien og Kanada.

Der er al Grund til at tro, at et Paabud om Angivelse af Nettovægt i Løbet af en passende Tid vil virke efter sin Hensigt, og det er kun af Hensyn til Muligheden af, at dette ikke skulde være Tilfældet, at man har foreslaaet den i Paragraffens 2det Stykke indeholdte Bemyndigelse til at forbyde Udførsel af Smør i Pakninger, fra hvilke nogen Del af Smørret er fjernet, eller til hvilke noget Smør er lagt. Ganske vist vil det kunne anføres, at det er urimeligt, at en eventuel Overvægt skal komme den udenlandske Importør til gode fremfor den danske Eksportør, men denne Betragtning er ikke ved nærmere Overvejelse overbevisende, idet man tværtimod maa regne med, at netop Urimeligheden i, at Overvægten vil komme Importørerne til gode, vil have til Følge, at Mejerierne udviser større Paapasselighed ved Smørrets Vejning, end de vilde gøre, hvis Eksportørerne havde Fordelen.

Der har tidligere været fremsat den Opfattelse, at Hensætning af Smør paa Kølelagre skulde rumme en Fare for Kvaliteten af det danske Smør, og at særlig Mugdannelser skulde skyldes saadan Hensætning, samt at saadant Smør blev solgt som frisk Smør. I og for sig er der næppe Grund til at antage, at dette er Tilfældet, idet Smør, der ikke forinden Hensætning i Kølelagre er befængt med Mug, ikke vil have særlig Tilbøjelighed til at udvikle saadant. Hensætning af Smør paa Kølelagre finder ikke Sted i større Omfang her i Landet, i alt Fald ikke for saa vidt angaar Smør, der udføres til England, derimod er det ikke ualmindeligt, at Smør hensættes paa Kølelagre i Udlandet, hvad enten dette nu finder Sted ved danske eller udenlandske Firmaers Foranstaltning, og efter hvad der er oplyst for Ministeriet af danske Eksportører, bliver Smør, der i Udlandet er hensat paa Kølelagre for dansk Regning, solgt som „Smør hensat paa Kølehus den og den Dato“ eller dog som „Kølehus-smør“. Imidlertid har man dog anset det for ønskeligt, at saadant Kølehus-smør ved Udførselen her fra Landet bliver mærket som saadant for derved at vise Udlandet, at man for sit Vedkommende i det Omfang, som er muligt, har draget Omsorg for, at Smørret faar den rette Betegnelse.

De fornævnte Foranstaltninger maa under alle Omstændigheder anses for at være til Gavn for Udførselen af dansk Smør, men det skal erkendes, at der senere

vil kunne blive Spørgsmaal om andre Foranstaltninger, og man har derfor anset det for paakrævet at foreslaa en mere almindelig Bemyndigelse til med Tilslutning af De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation at kunne foretage saadanne Foranstaltninger, og man skal i denne Forbindelse anføre, at Landbrugsministeren har en til den foreslaaede ganske tilsvarende Bemyndigelse i Lov Nr. 245 af 27. Maj 1908 om Tilsyn med Udførsel af Kød m. m. § 1, sidste Stykke.

ad § 2.

Medens Ansvar for Overtrædelser af de for Smørrets Vandindhold givne Bestemmelser efter § 29 i Lov af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter m. m. udelukkende paa hviler Mejerierne, naar Smørret befinder sig paa første Købers Lager i den originale Emballage forsynet med de originale Kontrolsedler, vil en saadan Bestemmelse ikke kunne anvendes i det foreliggende Tilfælde, hvor det drejer sig om Ansvar for Undervægt. Mejeriet vil nemlig praktisk taget ikke kunne blive gjort ansvarlig herfor, naar Smørret har henstaaet paa en Eksportørs Lager, idet et Mejeris eventuelle Paastand om, at der dersteds er afskrabet noget af Smørret, vanskeligt vil kunne modbevises. Paa den anden Side vil det være ubilligt at gøre Grossisten, Eksportøren eller Eksportforeningen ansvarlig, medmindre de paagældende har haft en passende Frist til at veje Smørret og reklamere i Tilfælde af Undervægt, og man har derfor anset det for rimeligt først at paalægge de Paagældende Ansvar for det Tidspunkt, da Pakningen om Smørret er mærket til Salg eller Udførsel, eller Smørret har henstaaet paa Vedkommendes Lager i 48 Timer, idet de Paagældende henholdsvis derved har givet Udtryk for, at de har paataget sig Ansvar for eller har haft tilstrækkelig Tid til at veje Smørret, selv om de faktisk ikke har gjort det. Det hænder ofte, at en Eksportør afsender Smør direkte fra et Mejeri, og derfor anmoder dette om at bringe Eksportørens Mærke paa Pakningen, og der er i saa Fald ingen Grund til at fritage Mejeriet for Ansvar, saafremt det maatte konstateres, at der er Uoverensstemmelse mellem den faktiske og angivne Nettovægt. Man har derfor foreslaaet, at Mejeriet i saa Fald ogsaa ifalder Ansvar.

Saafernt en Eksportør ved Eftervejningen af Smørret finder, at dette ikke holder den paa Emballagen angivne Netto-